

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy obwodowej w Końskich.

Nr. 8. **1 lutego 1916.**

1.

Personalia.

Jego Ces. i Król. Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 18. grudnia 1915 uwolnić Generała-majora Karola Lustiga de Preanfelda ze stanowiska zastępcy Wojskowego Generał-Gubernatora z pozostawieniem go na stanowisku Wojskowego Komendanta stacyjnego i Inspekcyjnego gubernatora w Lublinie a zarazem zamianować Generała-majora w stanie spoczynku Hugona księcia Dietrichsteina na Nikolsburgu, hrabiego Mensdorffa-Ponilley'ego zastępcą Wojskowego Generał-Gubernatora w Lublinie.

C. i k. wojskowa generalna gubernia w Lublinie powierzyła przydzielonemu jej do służby radcy szkolnemu D-rowi Maryanowi Reiterowi funkcye lustratora szkół w kierunku pedagogicznym (z wyjątkiem duchownych zakładów seminaryalnych) w obrębie austr.-węg. obszaru okupacyjnego w Polsce.

Radcę szkolnego D-ra Reitera należy w wykonywaniu jego czynności urzędowych wspierać w każdym kierunku.

2.

Ogłoszenie.

W ostatnim czasie mnożą się w okupowanym obszarze niczem nieuzasadnione pogłoski, że c. i k. Zarząd wojskowy ma zamiar cywilnych robotników po poprzedniem zebraniu ich wysłać do służby z bronią na froncie.

Aby zapobiedz temu złośliwemu a zarazem niesumiennemu wprowadzeniu w błąd ludności, co jak się zdaje — leży w interesie rozszerzających te pogłoski,—podaję do publicznej wiadomości, że podobny zamiar nigdy nie istniał, i że robotników tych będzie się używać tylko do robót w etapowym obszarze i to tylko przejściowo.

Ponownie przeto przestrzegam ludność przed rozszerzaniem takich nieprawdziwych wieści, a zarazem zauważam, że niestosujący się do tego będą oddani pod sąd wojenny.

3.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z 29. grudnia 1915 r.

Ułatwienia w obrocie granicznym z ces. niemieckim obszarem okupacyjnym.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 25. sierpnia 1915, Nr. 35 Dz. rozp. i porozumienia z ces. niemieckim Jeneralnem Gnbernatorstwem w Warszawie, zarządzam co następuje:

§ 1.

Mieszkańcy obwodów austro-węg. obszaru okupacyjnego, graniczących bezpośrednio z niemieckim obszarem okupacyjnym, którzy z powodu swoich spraw gospodarczych zmuszeni są do częstego obrotu granicznego, mogą przechodzić do sąsiedniego granicznego niemieckiego obwodu, jeżeli się wykażą przepustką według dołączonego wzoru.

Przepustka ta, którą wydawać będzie bezpłatnie przynależna c. i k. Komenda obwodowa, jest ważną tylko w połączeniu z kartą identyczności, przepisaną w § 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 25. sierpnia 1915, Nr. 35 Dz. rozp. i zawierającą na odwrotnej stronie rysopis posiadacza.

Przepustkę tę należy odnowić po upływie 28 dni.

§ 2.

Podobnie mogą mieszkańcy sąsiednich niemieckich granicznych obwodów, znajdujący się w tych samych warunkach gospodarczych przechodzić na terytoryum przyległego pogranicznego obwodu austro-węg., jeżeli się wykażą przepustką według wzoru E) rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa w Warszawie, oddział II., Nr. 3188 z 10. września 1915.

Tę przepustkę wydaje szef obwodu, względnie Landrat, lub w miastach nie przydzielonych do żadnego obwodu, zarząd policyjny; jest ona ważną tylko w połączeniu z prawidłowym paszportem lub — dopóki nie zostanie przeprowadzony na całym niemieckim obszarze okupacyjnym przymus paszportowy—z rysopisem umieszczonym na odwrotnej stronie przepustki.

Przepustka ta jest ważną najwyżej 28 dni.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Komendę obwodową w granicach wymiaru kary przepisanego w art. II., § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915, Nr. 30 Dz. rozp.

4.

Ułatwianie ucieczki jeńcom rossyjskim przez ludność cywilną.

Do ujęcia jeńców rossyjskich, chcących zbiedz, pożądanem jest przedewszystkiem współdziałanie ludności cywilnej.

Zwraca się więc ponownie uwagę, że za ułatwianie ucieczki jeńcom przez przechowywanie ich w domach, stajniach, szopach i t. p., lub przez zaopatrywanie ich w ubrania cywilne, będą winni surowo karani.

Wójtowie i sołtysi mają więc natychmiast — pod surową odpowiedzialnością donieść Kom. obw. lub posterunkowi Żandarmerji o kryjących się zbiegłych jeńcach rossyjskich.

Ponieważ ludność tutejsza lubi nosić rossyjskie wojskowe płaszcze, przeto mają Wójtowie w swych gminach zarządzić, ażeby płaszcze te były tak przerobione, żeby podobieństwo do jeńców było wykluczone.

Równocześnie poleca się posterunkom Żandarmerji skonfiskować wszelkie rossyjskie wojskowe mundury, których posiadacze nie udowodnią należycie ich prawnego nabycia, i odesłać do wojskowej Składnicy (Fassungsstelle).

5.

Ogłoszenie.

Na podstawie reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa z 13. grudnia 1915 r. L. 899 zarządza się w sprawie spoczynku niedzielnego w handlu i przemyśle w obwodzie olkuskim co następuje:

W niedziele i święta mają być wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe zamknięte.

Wyjątek w tym względzie stanowią następujące przedsiębiorstwa:

1) Restauracye i cukiernie mogą być otwarte przez cał y dzień.

2) Sklepy ze środkami spożywczymi oraz przedmiotami codziennego użytku mogą, trafiki muszą być otwarte w czasie od godziny 8—11 przed południem. Prócz tego sklepy ze środkami spożywczymi i trafiki mogą być otwarte także od godziny 3-ej do 4-ej popołudniu a to w celu umożliwienia zakupów ludności wiejskiej przybywającej na nabożeństwo do miasta.

3) Przedsiębiorstwa, co do których przerwa w ruchu przyniosłaby ogółowi szkodliwe skutki jak np. elektrownie, wodociągi i t. p., oraz takie przedsiębiorstwa przemysłowe, które ze względu na swoje urządzenie muszą być w ciągłym ruchu i któreby z powodu zastanowienia ruchu chociażby przez jeden dzień poniosły znaczniejsze szkody jak np. huty, rafinerye spirytusu, cegielnie kręgowe i t. p. mogą pozostawać w ruchu.

4) Apteki muszą być jak w dnie powszednie otwarte do godziny 9 wieczór.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane na podstawie Rozp. Naczelnego Wodza Armii z 19. sierpnia 1915 r. Dz. rozp. Nr. 30 grzywnami do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

6.

Wystawianie zwłok w kościele.

Wystawianie w kościele zwłok osób zmarłych na zakaźne choroby, jest stanowczo zabronione.

Zwłoki takich osób należy przewieść do trupiarni.

Jeżeli nie może być uskuteczniony przewóz zwłok do trupiarni, to należy zwłoki aż do pogrzebania zachować w odosobnieniu, tak aby niepowołane osoby bezwarunkowo do tychże nie miały dostępu.

7.

Obwieszczenie

o wysyłaniu umysłowo chorych do szpitali.

Wskutek rozkazu c. i k. Wojskowego Generalnego Gubernatorstwa dla austr.-węg. okupowanych krajów Polski w Lublinie Nr. 18619 z dnia 5. stycznia 1916, podaje się do publicznej wiadomości, że ubodzy chorzy na umyśle, zagrażający bezpieczeństwu publicznemu, mogą być leczeni w cywilnym szpitalu św. Łazarza w Krakowie na rachunek c. i k. Wojskowego Zarządu,

W tym celu należy każdego takiego ubogiego umysłowo chorego, zagrażającego bezpieczeństwu publicznemu, zaopatrzyć przed oddaniem do wymienionego szpitala w następujące dokumenty:

1) świadectwo przynależności (na półarkuszu papieru) wystawione przez Urząd gminny;

2) świadectwo ubóstwa (na półarkuszu papieru) wydane przez Urząd gminny, potwierdzone przez odnośny Urząd parafialny (dla chrześcijan) i przez c. i k. Komendę obwodową;

3) świadectwo lekarskie, wystawione tylko przez c. i k. lekarza obwodowego. Lekarzowi obwodowemu należy się za badanie i orzeczenie 3 ruble (6 koron).

Bez tych dokumentów nie może być żaden umysłowo chory przyjęty do szpitala św. Łazarza w Krakowie.

Zamożniejszych chorych przyjmie wymieniony szpital tylko wtenczas, jeżeli ich rodziny wykażą się dokumentami wymienionemi pod 1) i 3), oraz złożą w Dyrekcyi szpitala ustanowioną dzienną taksę za leczenie i utrzymanie w wysokosci 6 kor. 80 hal. za cały miesiąc naprzód a następnie z góry za każdy następujący miesiąc.

Obwieszczenie to należy ogłosić wszystkim mieszkańcom gminy.

8.

Prawo noszenia broni przez ludność cywilną oraz prawo polowania.

W dzienniku rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Cz. XII. ogłoszono pod dniem 2 grudnia 1915 dwa rozporządzenia Naczelnego Komendanta Armii z 29 listopada 1915, a to jedno № 44 dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicyi, drugie № 45 dotyczące wykonywania prawa polowania.

Wskutek wydania tych rozporządzeń tracą swą moc wszystkie dotychczasowe zarządzenia w tych dziennikach, o ile stoją w sprzeczności z powyższemi rozporządzeniami Naczelnego Wodza Armii.

9.

Pokątne pisarstwo.

(Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa z 5. stycznia 1916 № 20768.)

Stwierdzono, że w wielu miejscowosciach nierzetelni adwokaci i pisarze, narzucają rodzinom jeńców wojennych jakoteż rodzinom osób interesowanych swoje pośrednictwo pisania próśb o wyjednanie im u władz wolnosci.

Za pośrednictwo to każą sobie ci ludzie bezmiernie duże kwoty płacic - nieraz aż 60 rubli, usprawiedliwiając te wysokie pobory różnymi wykrętami jak np. że muszą wyjeżdżać do Wiednia albo Lublina i potrzebują w tym celu nowe wykwintne ubrania, trzewiki lakierowane i t. d.

Ofiarą tych ludzi bez wstydu i chciwych zysku padają po największej części ludzie wiejscy i mieszczanie.

Nadto przebiegłością kłamliwą i oszukańczą są zdolni ci ludzie zaufanie ludzi do naszego Zarządu zachwiać i sprawiedliwość i starania nasze o dobro ogółu poniżyć.

Aby tym niemoralnym i szkodliwym postępowaniom (swawolom) ze skutkiem zapobiedz, poleca się posterunkom c. k. żandarmeryi, wszystkim Panom Wójtom i Sołtysom w obwodzie, aby ludność przy każdej sposobności pouczali, że każdy z mieszkańców może u Władz bez pośrednictwa prośbę czy to pisemnie czy ustnie przedkładać.

Przeciw ewentualnym pisarzom pokątnym będzie c. i k. Komenda obwodowa z bezwzględną surowością występować.

10.

Paszporty, obowiązek legitymowania się.

(Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernium Wojskowego, Präs. № 3362.)

Obustronne żądania c. i k. Jeneralnego Gubernium w Lublinie i cesarsko-niemieckiego Jeneralnego Gubernium w Warszawie co do ruchu granicznego ustalono na razie w następujący sposób w porozumieniu z ces. niem. Jeneralną Gubernią w Warszawie, z zastrzeżeniem jednak późniejszych układów co do ułatwienia ruchu podróżnego w całem Królestwie Polskiem.

I.

Podróże z c. i k. austro-węgierskiego na cesarsko-niemiecki teren okupacyjny.

Do podróży na niemiecki teren okupacyjny wymaga się:

1) paszportu do podróży

2) osobnej legitymacyi.

ad 1). Paszporty do podroży, wydane przez c. i k. austro-węgierskie Komendy na podstawie rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z dnia 25. sierpnia 1915 L. 35 Dz. rozp. I. uznaje cesarsko-niemieckie Jeneralne Gubernium za wystarczające.

ad 2). Osobną legitymacyę wydawać będzie centralne biuro paszportowe przy Jeneralnem Gubernium w Warszawie.

W tym celu należy paszport do podróży przesłać przydzielonemu do Jeneralnego Gubernium w Warszawie Zastępcy c. i k. austro-węgierskiej naczelnej Komendy Armii z jednoczesnem szczegółowem wymienieniem celu podróży i jej trwania. Paszport będzie następnie wprost z cesarsko-niemieckiego centralnego biura paszportowego lub za pośrednictwem Zastępcy c. i k. austro-węgierskiej naczelnej Komendy armii przesłany z powrotem do Władzy, która go przedłożyła.

W razie pozwolenia na podróż dołączona będzie po paszportu osobna legitymacya do podróży dla proszącego.

II.

Podróże z cesarsko-niemieckiego na austro-węgierski teren okupacyjny.

Do podróży na austro-węgierski teren okupacyjny wymaga się:

1) paszportu do podróży
2) wizum paszportu.

ad 1). Paszporty podróżne wydane przez cesarsko-niemieckie Komendy i Władze na podstawie obowiązujących obecnie przepisów (cesarsko-niemieckie rozp, z dnia 16. grudnia 1914 № 4577 i rozp. Jeneralnego Gubernium w Warszawie z dnia 10. września 1915 Oddział II b, № 3188) odpowiadają przepisom rozp. naczelnej Komendy armii z dnia 25. sierpnia 1915 № 35 dz. rozp. I. i uznaje się je za wystarczające.

ad 2). Paszporty widuje naczelna Komenda armii lub jeden z Urzędów ustanowionych przez tę Komendę do widowania paszportów w Szczakowej, Krakowie, Rozwadowie lub we Lwowie, albo przydzielony do Jeneralnego Gubernium w Warszawie Zastępca c. i k. N. K. A. lub też Ministerstwo Wojny.

Celem uzyskania wiza należy paszport przesłać do jednego z wymienionych Urzędów.

Przy tem należy jednak niezależnie od dat w paszporcie zawartych wymienić cel i powód podróży, oraz czas jej trwania.

Po zawidowaniu odeśle Urząd, który o wizum proszono, paszport do tej Władzy, która go do zawidowania przedłożyła.

Wreszcie podaje się do powszechnej wiadomości, że sam przejazd przez teren okupacyjny innego państwa, nie będzie się uważać za podróż na inny teren okupacyjny, jeżeli cel podróży leży na terenie okupacyjnym, z którego podróż rozpoczęto.

Wobec tego zbyteczna będzie naprzykład osobna legitymacya od cesarsko-niemieckiego Centralnego biura paszportowego do podróży koleją Warszawsko-Wiedeńską z Dąbrowy do Noworadomska, lub do c. i k. Klasztoru Jasnogórskiego tak, jak do podróży z Częstochowy do Warszawy zbytecznem jest wizum c. i k. austro-węgierskiego Urzędu do widowania paszportów.

Podróżny zwracany będzie z drogi i karany za przekroczenia przeciwko przepisom paszportowym jedynie wówczas, kiedy przerwie podróż w obrębie terenu okupacyjnego, przez który miał przejechać, lub kiedy zatrzyma się pod jakimkolwiek pozorem w tymże obwodzie.

11.

Ogłoszenie

o mieleniu zboża i unormowaniu miejscowej konsumcyi.

Na podstawie rozporządzenia Jeneralnej Gubernii Nr: 4325. z dnia 8. listopada 1915. zarządza się:

Wszystkie młyny w powiecie zostają pod kontrolą c. i k. Zarządu wojskowego. Dla pokrycia zapotrzebowania miejscowej konsumcyi miast i osad fabrycznych są uprawnione do mielenia zboża następujące młyny: Arona Lipskiego w Baryczu, Grossa i Bieleckiego w Przedborzu, Kurlendera Icka w Szydłowcu, Antoniego Oździańskiego w Kamiennej.

Młynarze są obowiązani oddane im do zmielenia zboże wymielać ściśle według wskazówek c. i k. Komendy obwodowej w Końskich, t. j.

ze 100. kg. pszenicy mają wyciągnąć 20. kg. mąki najprzedniejszej
55. kg. mąki chlebowej
20. kg. otrąb
ze 100. kg. żyta mają wyciągnąć 80. kg. mąki chlebowej
16. kg. otrąb.

Młynarze powyżej wyszczególnieni mogą przyjmować do przemielenia tylko zboże oddane im przez c. i k. Komendę obwodową w Końskich lub przez osoby upełnomocnione przez tąż Komendę, a pozatem nie wolno im mleć zboża oddanego im przez jakąkolwiek inną osobę.

Zapiski mają prowadzić według wzoru przepisanego przez c. i k. Komendę obwodową. Wynagrodzenie za zmielenie 100. kg. zboża w tych młynach jest ustanowionem w kwocie K. 2.50.

Produkt zmielenia (mąka i otręby) w tychże młynach może być oddany tylko tym osobom, czy instytucyom, które c. i k. Komenda obwodowa do tego upoważni i to po cenach następujących, loco młyn:

mąka pszenna najprzedniejsza	za 100. kg.	58. K. 10. h.
mąka pszenna najprzedniejsza	za 100. funt.	23. K. 81. h.
mąka pszenna chlebowa	za 100. kg.	40. K. 10. h.
mąka pszenna chlebowa	za 100. funt.	16. K. 43. h.
mąka żytna chlebowa	za 100. kg.	39. K. 48. h.
mąka żytna chlebowa	za 100. funt.	16. K. 18. h.

w tych cenach mieści się należytość na rzecz monopolu zbożowego w kwocie po 2. Kor. za każdych 100. kg. mąki.

Cena za otręby jest K. 13.50. w sprzedaży hurtownej za 100 kg. loco młyn, w sprzedaży detailicznej 16 hal. za 1 klg.

Cena detailiczna mąki w sprzedaży na kilogramy czy funty w sklepach jest następująca:

mąka pszenna najprzedniejsza za 1. kg. 64. hal.
mąka pszenna najprzedniejsza za 1. funt 26. hal.

mąka pszenna chlebowa za 1. kg. 46. hal.
mąka pszenna chlebowa za 1. funt 19. hal.
mąka żytna chlebowa za 1. kg. 45. hal.
mąka żytna chlebowa za 1. funt 18. hal.
do tych cen wolno sprzedającemu doliczyc koszta transportu z młyna do miejsca sprzedaży, licząc za każdy 1 kilometr odległości i każde 100. kg. wagi po 10. hal., względnie o ile mąka została sprowadzoną koleją, to rzeczywiste koszta frachtowe i przewozu z kolei do sklepu.

Cena chleba wynosi 44. hal. za 1. kg., czyli 18. hal. za 1. funt.

W każdym sklepie, w którym mąka, czy chleb będzie sprzedawany musi być powyższa taryfa cen uwidoczniona na tabliczkach przy każdym rodzaju mąki.

Zakazuje się sprzedaży białego pieczywa.

Przypomina się rozkaz dodawania 25% gotowanych i tartych kartofli względnie mąki kartoflanej przy wypiekaniu chleba.

Ze względu na wielki brak zboża zaleca się jak największą oszczędność w tym kierunku, przyczem przypomina się, że na osobę dziennie nie może więcej wychodzić jak 200. gramów, t. j. 16. łutów mąki, albo 250. gramów chleba, t. j. 20. łutów.

Sklepikarze, handlarze mąki i piekarze, po zużyciu dotychczasowych zapasów mogą zakupywać mąkę tylko na podstawie zezwolenia c, i k, Komendy obwodowej w Końskich i w miejscach przez tąż Komendę wyznaczonych—w przeciwnym razie zarówno kupujący jakoteż i sprzedający zostaną ukarani grzywną lub aresztem i konfiskatą zapasów.

Posiadacze zboża i mąki mogą sprzedawać swoje zapasy tylko za zezwoleniem pisemnem c. i k. Komendy obwodowej i osobom przez nią wyznaczonym.

Niniejsze młyny wodne i wiatraki, z większych zaś te, które nie są powyżej wymienione mogą przemielać tylko zboże włościańskie, które im włoscianie, czy robotnicy przyniosą dla zmielenia dla własnego i ich rodzin użytku.

Za to zboże nie wolno młynarzom dawać mąki już gotowej, tylko muszą zboże jednego właściciela temuż samemu oddać w postaci mąki i otrąb przy tem mieleniu uzyskane.

Jako wynagrodzenie za zmielenie wolno tym młynom pobierać kwotę Kor. 2. za 100. kg. przemielonego zboża, czyli 82. hal. za 100. funtów.

Młynarze tych młynów muszą także prowadzić zapiski według wskazówek c. i k. Komendy obwodowej.

Wzywa się interesowanych i całą ludność do ścisłego przestrzegania tych przepisów i zwraca się uwagę że przekroczenia tych rozporządzeń będą surowo i bezwzględnie karane, a mianowicie grzywną do wysokości 5000. Koron lub aresztem do 6. miesięcy w razie niemożności ściągnięcia grzywny i ewentualną utratą prawa mlewa sprzedaży i towaru.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

12.

Zmiany w sądownictwie.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Generał-gubernatorstwa w Lublinie z daty Lublin, dnia 4. grudnia 1915 № 8690, zarządza się co następuje:

a) Z dniem 1 stycznia 1916 r. Sąd gminny w Pilczycy, obecnie w Konradowie urzędujący, przenosi się do miasta Przedborza i właściwość tego Sądu rozszerza się na wszystkie sprawy sądownictwa gminnego miasta Przedborza, dotychczas przez sędziego pokoju w Końskich sprawowane.

b) W miejsce sędziego gminnego p. Alfreda Jabłońskiego ustanawia się dla powyższego Sądu sędzią gminnym p. Konstantego Rakowskiego.

c) Równocześnie mianuje on ławnikiem powyższego Sądu p. Antoniego Żurawskiego z Przedborza.

13.

Uchwała.

Celem strzeżenia praw nieobecnego Franciszka Kulety ostatnio w Końskich przy ulicy Łąki l. 213. zamieszkałego, ustanawia się kuratora w osobie Aleksandra Mrowińskiego w Końskich, któremu powierza się zarząd majątkiem nieobecnego z obowiązkiem składania rachunków z końcem każdego roku kalendarzowego

Kurator ten będzie tak długo zastępywał nieobecnego dopóki on sam się nie zgłosi lub nie ustanowi swego pełnomocnika.

Oddział cywilny c. k. Sądu wojskowego w Końskich.

14.

Otwarcie Sądu gminnego w Szydłowcu.

Na podstawie decyzyj c. i k. wojskowego Generał-gubernatorstwa z daty Lublin dnia 4. grudnia 1915 Nr. 8690 rozporządza się co następuje:

1) Gminę Szydłowiec, należącą dotychczas do II. okręgu sądowego obwodu Koneckiego w Bliżynie wydziela się z tego okręgu z dniem 15. stycznia 1916 r.

2) Stwarza się VI. okręg sądowy obwodu Koneckiego obejmujący miasto i gminę Szydłowiec, otwierając równocześnie dla tego okręgu sąd gminny z siedzibą w mieście Szydłowcu, który z dniem 16. stycznia 1916 rozpocznie swoje urzędowanie.

3) Sędzią gminnym tego sądu mianuje się p. Edwarda Angiewicza obywatela z Szydłówka, ławnikami p. Ignacego Kozińskiego z Szydłowca i Jana Szymańskiego z Długosza, zastępcami ławników pp. Bolesława Kropcińskiego i Władysława Gmurę z Szydłowca zaś sekretarzem sądu p. Tadeusza Mierzanowskiego z Chlewisk.

15.

Ogłoszenie.

Wzywa się wszystkich kupców i przemysłowców posiadających patenty (świadectwo uprawnienia przemysłowego), aby do 20. stycznia 1916. złożyli je w Urzędzie gminnym względnie w Magistracie celem odnowienia tychże na rok 1916.

Do powyższego terminu można składać deklaracye w celu uzyskania patentu we właściwym Urzędzie gminnnym.

Po upływie tego terminu wydane będą patenty tylko dla przedsiębiorstw nowo powstałych.

Prowadzący zaś przedsiębiorstwo bez uprawnienia karani będą w myśl postanowień §§. 526 i 534. ustawy o podatku przemysłowym.

16.

Ogłoszenie.

Na podstawie rozporządzenia Generalnej Guberni Wojskowej w Lublinie z dnia 15. grudnia 1915 № 16469 mogą mieszkańcy kraju okupowanego dobrowolnie się zgłaszający być przyjęci do służby przy Straży skarbowej po poprzedniem wyszkoleniu przy Komendzie Straży skarbowej w Lublinie.

warunki przyjęcia prócz fizycznego uzdolnienia są następujące:

1) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie. Władający także językiem niemieckim mają pierwszeństwo.

2) odpowiednią inteligencyą,

3) nieskazitelne życie,

4) wiek od 18 roku począwszy do 35 lat.

5) posiadanie ciepłej deki, ciepłego dobrego ubrania, obówia i bielizny.

Małoletni muszą wykazać się pisemnem zezwoleniem ojca lub opiekuna potwierdzonem przez urząd gminny.

Każdy przyjęty otrzyma wynagrodzenie po 5 K dziennie od dnia zgłoszenia się do służby przy Komendzie Straży skarbowej w Lublinie, a wynagrodzenie to będzie wypłacane co 5 dni z góry.

Służbę mają pełnić w swem własnem ubraniu. Komenda Straży skarbowej postara się również o należyte umieszczenie, a prawdopodobnie także o zdrowy i tani wikt, za który będą musieli płacić ze swego otrzymywanego wynagrodzenia.

Zauważa się, że kandydaci ci na czas dobrowolnie przyjętego zobowiązania podlegają władzy wojskowej, i złożyć muszą uroczyste przyrzeczenie.

Opieszałość w służbie i zaniedbywanie się, niewłaściwe lub nawet zbrodnicze działanie pociągnie za sobą prócz wydalenia ze służby także kary wedle wojskowej ustawy karnej. Chcący do tej służby wstąpić mają zgłosić się w Oddziele skarbowym c. i k. Komendy obwodowej w Końskich.

17.

Wyciąg

z instrukcyi dotyczącej wprowadzenia należytości stemplowych.

I należytosci od aktów prawnych, które dotychczas w Królestwie Polskiem były wymierzane i pobierane.

Te należytości reguluje ustawa z 10 czerwca 1900 r. № 1674 w r. 1906 i 1908 uzupełniona.

Tytuł V.

Sposób uiszczenia należytości stemplowych i od aktów i dokumentów prawnych.

Rozdział I.

Ogólne postanowienia.

Art. 80. Należytość stemplowa pobiera się od podlegających ostemplowaniu aktów i dokumentów:

I. przez sporządzenie odnośnego dokumentu na blankiecie stemplowym odpowiadającym wysokosci należytości (na jednym lub kilku arkuszach) albo

II. przez dołączenie odpowiadającego należytości znaczka stemplowego do aktu lub dokumentu, który na zwykłym papierze albo też blankiecie stemplowym niższej ceny sporządzony został.

III. przez naklejenie marki stemplowej na dokumentach sporządzonych na zwykłym papierze, lub blankiecie stemplowym, którego niższa wartość w ten sposób się uzupełnia.

IV. lub w gotówce.

Rozdział II.

O sposobie uiszczenia stałych należytości stemplowych od pism i dokumentów.

Art. 82. Osoby prywatne jako też instytucye, które u państwowych władz, urzędów i urzędników z podaniem lub prośbą występuje i na które pisemna odpowiedź nastąpić musi, są obowiązane oprócz znaczka stemplowego naklejonego na podaniu (jeżeli prośba pisemnie wniesioną została) także odpowiednią markę stemplową przeznaczoną na ostemplowanie odpowiedzi względnie blankiet stemplowy do tejże prosby dołączyć. Jeżeli proszący nadto żąda wydania aktów, dokumentów lub kopii przy przedmiotowych aktach władzy państwowej lub urzędników przechowanych ma dołączyć, markę stemplową, lub blankiet stemplowy, który potrzebny jest do uiszczenia należytości stemplowych od dokumentów i odpisow.

Art. 83. Jeżeli osobie prywatnej albo instytucyi oryginalne akta albo dokumenta z aktów przez państwowe władze, urzędy lub urzędników przechowywane wydane być mają,-jest obowiązany odbiorca tychże odpowiednią ilość znaczków stemplowych lub blankietów ostemplowanych do wygotowania kopii i tychże aktów przedłożyć, o ile ostemplowane kopie

już w aktach się nie znajdują i w zasadzie w aktach pozostawione być muszą w celu przechowania ich w urzędzie lub w aktach przedmiotowych.

Art. 84. Zamiast marek stemplowych lub blankietów stemplowych może proszący przedłożyć kwit kasy na uiszczoną w gotówce w kasie państwowej należytość.

W tym wypadku będą akta, papiery, dokumenty na zwykłym papierze wystawione i na nim zaznaczone uiszczenie należytości stemplowej w gotówce.

Art. 85. W przypadku uiszczenia należytości stemplowej od podań i innych pism, które u państwowej władzy i urzędników są wniesione w znaczkach stemplowych-będą podania te po wpłynięciu stemplami zaopatrzone.

Stemple nalepia się na pierwszej stronie arkusza i dalszych arkuszach (jeżeli prośba z wielu arkuszy się składa).

Stemple, które należą się z tytułu należytości stemplowej od załączników jakoteż od wydanych odpowiedzi i dokumentów przez władze państwowe i urzędników mogą być naklejone na prośbie. W tym wypadku zamieszcza się uwagę na załącznikach, pismach dokumentach przy odbieraniu względnie wydawaniu tychże, że należytość stemplowa została uiszczoną.

Art. 86. Państwowe władze względnie urzędnicy do których podanie albo inna prośba wniesioną została, unieważniają naklejone na tychże znaczki stemplowe.

Art. 87. Strona, która wymienione wyżej (Art, 86.) a zaopatrzone stemplami pisma wnosi, jest uprawnioną na stemplu datę sporządzenia prośby i swoje nazwisko umieścić.

Przekreślenia i dodatki na tych podpisach są niedopuszczalne.

Art. 88. Jeżeli stronie proszącej o wydanie dokumentu, podanie bez skutku się zwraca, o ile ponownie wniesie podanie o wydanie tych dokumentów, stemple na pierwszym podaniu niszczone należy uwzględnić, z wyjątkiem stempli zużytych na wniesionym (ponownie) podaniu. W tym wypadku ma proszący do nowego podania dawne dołączyć.

Art. 89. Zniszczenie stempli na dokumentach kopiach i innych papierach, jeżeli dokumenta te ect. przez władze i urzędników są wydawane ma być uskutecznione przez tychże w myśl Art. 86.

Art. 90. Przy ostemplowaniu takich dokumentów i aktów, które z ksiąg juxtowych są wycinane, gdzie przy księgach juxty kopie albo duplikaty dokumentów pozostają, należy stemple na linii przecięcia w ten sposób umieścić, żeby przy odcięciu dokumentu marka stemplowa w całej długości rozciętą została i na juxcie lewa część marki pozostała.

Art. 95. Jeżeli do państwowych urzędów lub urzędników władz zarządzających zupełnie nie ostemplowane lub nie dostatecznie ostemplowane podanie, lub inne pismo wniesione zostanie nie będzie postępowanie co do tych pism tak długo zarządzone, aż przypadająca należytość stemplowa zapłaconą zostanie o czem strona ma być uwiadomioną.

Art. 96. Wniesione do władz, lub urzędników zarządu skargi apelacyjne, prośby i oswiadczenia, które zupełnie albo niedostatecznie były ostemplowane a do wniesienia tychże termin prekluzywny został wyznaczony,-mają być przyjęte i załatwione, równocześnie jednakże ściągnięcie przypadającej należytości od strony ma być zarządzone.

Art. 101. Jeżeli podanie niedostatecznie lub zupełnie nieostemplowane wniesione do władz i urzędów proszącemu jest zwrócone, lub nie uwzględnione ponieważ zostały wniesione do władzy nie kompetentnej, to ukrócona należytość stemplowa nie ma być ściągniętą.

Rozdział VII.

Nadzór nad poprawnym wykonywaniem przepisów stemplowych.

Art. 145. Przełożeni wszystkich władz państwowych są obowiązani nadzorować dokładne wykonanie przepisów należytościowych przez podległe instytucye i podwładnych.

Art. 146. Nadzór nad dokładnem wykonywaniem postanowień tej ustawy ze strony gminnych, miastowych i innych publicznych instytucyi ciąży na Gubernatorze, burmistrzach i przełożonych obwodu.

Art. 13. Należytości stemplowej á 1 Rb. 25 kop. za każdy arkusz podlegają:

1) Prośby, podania, zażalenia, oświadczenia i inne papiery, następnie odpisy załączników tychże pism (z wyjątkiem takich które w myśl Art. 12 i 45 niższej należytości podlegają) jeżeli przez strony prywatne i instytucye w następujących okolicznościach zostały wniesione:

a) o przyznanie stanu szlacheckiego, obywatelskiego honorowego i dziedzicznego, jakoteż stanu kupieckiego, albo też o uznanie tychże praw.

b) o przyjęcie na listę zaprzysięgłych adwokatów i o wydanie upoważnienia do prowadzenia obcej sprawy sądowej,

c) na założenie towarzystw udziałowych, zmiany tychże statutów, o przedłożenie terminów płatności gotówkowych wkładek na kapitał obrotowy takich towarzystw, jakoteż na dopuszczenie zagranicznych stowarzyszeń do Rosyi.

a) na założenie, otwarcie fabryk i innych zakładów, oraz zmiany ich urządzeń i, wymianę maszyn i aparatów na nowe.

2) Orzeczenia, ogłoszenia, świadectwa i dowody, które ze strony państwowych, krajowych, miejskich i stanowych władz i urzędów względnie urzędników stronom na ich prośby we wszystkich pod Pp, 1 tego art. 13 wspomnianych okolicznościach wygotowywane będą, następnie odpisy orzeczeń na podstawie tych próśb wydanych.

3) Świadectwa na mocy których prowadzenie przemysłu i innych przedsiębiorstw jakiegokolwiek rodzaju zezwala się.

a 3) Sądowo,-sanitarne i policyjno sanitarne poświadczenia, które przy występowaniu osób prywatnych w stosunkach sanitarnych w fabrykach i w handlu i zakładach przemysłowych są wydawane.

Art. 14. Należytości stemplowej 75 kop. za każdy arkusz podlegają.

1) do państwowych administracyjnych władz i urzędników przez osoby prywatne i instytucye w ich prywatnych sprawach wniesione prośby, objaśnienie, zażalenia, odpowiedzi, repliki, dupliki i opozycye (z wyjątkiem pod Art. 15 ustęp 1 wspomnianych próśb i zażaleń) jakoteż do tych pism na żądanie stron, albo też z ustawy doręczone kopie A) tychże pism.

B) do nich dołączonych dokumentów i wogóle załączniki z wyjątkiem odpisów dokumentów, które niższej opłacie podlegają (Art. 12 i 45).

3) Ze strony w ustępie 1 i 2 tego artykułu (14) wspomnianych władz i urzędników do osób prywatnych i instytucyi wydanych:

a) odpisów wyroków i orzeczeń z wyjątkiem wymienionych w pt. 2 i 6 (Art. 13)

b) Kopie ze wszelkich urzędowych aktów.

c) wyciągi urzędowe z aktów, które dotyczą bieżącego i skończonego postępowania.

d) różne świadectwa i poświadczenia np. aktu, które stanu cywilnego i identyczności osoby dotyczą (z wyjątkiem w punk. 2 i 3. Art. 13 wspomnianych (świadectw ostemplowanych w sprawie własności i stanu majątkowego) z wyjątkiem z Art. 13 pkt. 12 i 19 wspomnianych), świadectwa o prawach użytkowych na pewnym majątku, poświadczenia w sprawach cłowych i cłowe dokumenta.

4) Różne świadectwa i poświadczenia (z wyjątkiem w Art. 13 pun. 2 wspomnianych), które na prośby stron prywatnych lub Towarzystw wydawane są przez Krajowe miejskie i państwowe władze w celu przedłożenia ich władzom państwowym i urzędnikom, jakoteż odnośne prośby osób prywatnych i instytucyi: następnie poświadczenia i świadectwa które przez strony prywatne, albo stowarzyszenia osobom prywatnym i instytucyom wydane będą, albo przedłożenia ich do sub. ust. 1 tgo art. wspomnianych państwowych władz i urzędników.

5) do osób prywatnych i towarzystw wystosowane sądowo-sanitarne i policyjno-sanitarne poświadczenia (z wyjątkiem w Art. 13 ust. 23 i w Art. 76 ust. 6 wspomnianych).

Art. 15. Należytość stemplowa 75 kop. za każdy arkusz lub dokument należy się.

1) od Rezolucyi i ogłoszeń które przez państwowe urzędy i urzędników stronom na ich prośbę jako odpowiedź wydawane będą, z wyjątkiem tychże w Art. 13 pun. 2 wspomnianych.

2) paszporta, które obcokrajowcom w celu osiedlenia się i przejazdu w Rosyi wydawane będą.

Art. 16. Należytości stemplowej 20 kop. za każdy arkusz podlegają:

1) Kopie (Odpisy) próśb i innych papierów (Art. 14 ust. 1) które do zwyczajnych i handlowych sądowów we wszystkich innych aniżeli w Art. 63 Punkt 2 wspomnianych sprawach są wniesione z wyjątkiem kopii uchwał, które niższej należytości podlegają (Art. 12).

Art. 17. 1) Należytości stemplowej 15 kop. za każdy arkusz podlegajacy.

2) przez państwowe władze i urzędników na prośbę strony wystawione rewersa i poświadczenia odbioru na wniesione do tychże próśb dokumentów, pieniędzy i innych przedmiotów (z wyjątkiem tych, które kontrachentom skarbowym na wydane zapasy materyały i inne przedmioty są wystawione. (Art. 20 ust. 1) jakoteż na wyliczone w Art. 69. post. 8 poświadczenia odbioru.

14) Pełnomocnictwa do podjęcia z państwowych i prywatnych zarządów płac, pensyi, wynagrodzeń i wsparć od Rb. 50.

Art. 18. Należytość stemplowa à 10 kop. należy się od każdego arkusza.

1) pełnomocnictw do podjęcia z państwowych, publicznych i prywatnych zarządów-pensyi wynagrodzeń, płac i zapomóg, o ile te ostatnie kwoty od 5 Rub. począwszy 50 Rb. nie przewyższają.

Art. 20. Należytość stemplowa 5 kop. za każdy arkusz należy się 1) od rachunków, które odbiór pieniędzy, towarów i innych dóbr stwierdzają, dalej kwoty pieniężne i tym podobne dokumenta, które wypełnienie zobowiązań stwierdzają, albo całkowite lub częściowe ich spełnienie potwierdzają. Przedsiębiorcom i liwerantom wydane poświadczenia na odbiór zapasów, materyałów etc (z wyjątkiem w ustawie wymienionych rachunków, jakoteż ogólnych kwitów obrachunkowych z kontraktów dostaw i antrepryzy) jeżeli wartość tych dokumentów i aktów 5 R. przewyższają i jeżeli te dokumenta na podstawie ustnej albo pisemnej umowy osobno a nie na oryginalnym dokumencie sporządzone zostały.

3) Zezwolenie do podjęcia wyrębu drzewa i przygotowywanie materjałów drzewnych w lasach skarbowych, jezeli te kwity na kwoty od 5 Rb. opiewają; przy wywozie bezpłatnym drzewa z tych lasów bez względu na ilość drzewa.

Pułkownik

Franciszek Engel m. p.

C. i k. Komendant obwodowy.